

*Бахчєва Л. Д.
НТУ «ХПІ»*

ПРОБЛЕМЫ НИЗКОЙ СОЦИАЛЬНОЙ АКТИВНОСТИ МОЛОДЕЖИ

В Украине, как и в любой другой стране, интерес молодых людей к социальной организации общества и политике не велик. Приходилось встречать в Интернете, что всего около 14% людей в возрасте от 16 до 30 лет с интересом относятся к этим областям социальной жизни. Это происходит в силу многих причин.

Во-первых, вся организация современной жизни под влиянием рекламы, сетей интернета, содержания СМИ ориентирует современную молодежь не на творчество, а на потребление, на получение всех радостей жизни. Причем по принципу: «Все и сейчас».

Во-вторых, у современной молодежи не только широта выбора дальнейшего пути – можно ориентироваться на весь мир, но и трудности реализации намеченных целей. Реализация этих планов требует огромных усилий, рассчитывать чаще всего приходится только на себя. Это оставляет мало возможностей для более активного выражения социальной позиции.

В-третьих, желание личного обогащения. В природе не только человека заложено желание получать как можно большую прибыль, затрачивая как можно меньше усилий. Но сегодня это стремление гипертрофировано. Многие не просто заботятся о получении материальных благ. Но зачастую, думают только о них. Именно эгоистичное стремление потратить свое свободное время только на себя, руководит многими молодыми людьми. Отметим только, что это диктуется не только стремлением самого человека, но и всей ситуацией в стране, теми ценностями, которые навязываются.

В-четвертых, «если бы я знал что мне делать, то не остался бы в стороне». Я довольно часто слышу это выражение от сверстников. Это происходит из-за недостаточного осведомления их о таких мероприятиях.

*Беликова О.
НТУ «ХПІ»*

МЕРЕЖЕВІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЯК ФЕНОМЕН СУЧАСНОСТІ

Початок ХХІ століття відзначається великими організаційними змінами. Ці зміни пов'язані з активними процесами глобалізації, поглибленням світових інтеграційних процесів, бурхливим розвитком «інформаційного суспільства». Процеси глобалізації та інтернаціоналізації економічної діяльності пов'язані з надзвичайною невизначеністю, що зумовлена невідповідність технологічного розвитку країн. У останні десятиліття відповіддю організації у всьому світі на посилення конкуренції в глобальному масштабі став відхід від централізованої координованої, багаторівневої ієрархії і рух до різноманітних, гнучкіших структур, що нагадують швидше мережі, чим традиційні управлінські піраміди. Перенесення ринкових стосунків у внутрішню сферу компанії («внутрішні

ринки») викликало до життя новий тип структур – мережеві організації, в яких послідовність команд ієрархічної структури замінюється мережевими взаємовідносинами.

Мережі є сукупністю соціальних суб'єктів або організаційних одиниць, діяльність яких координується ринковими механізмами замість командних методів. Вони розглядаються як форма, що відповідає сучасним вимогам зовнішнього середовища. В той же час ефективність мережевих організацій нерідко знижується із-за помилок керівників при розробці організаційних структур і в процесі управління ними. Головною перевагою мережевих структур є автономність агентів, які вступають у повторювані акти обміну та між ними існує взаємозалежність в отриманні власних вигод.

Мережеві структури спонтанно виникають у сучасному соціумі. Відбувається неформальне структурування колективу на основі взаємного інтересу, симпатій, непередбаченого статутами авторитету і соціального статусу. Формується свого роду неофіційна паралельна структура, невидима мережа всередині комерційного підприємства чи іншої організації. В цій мережі лідерство і авторитет мінливі, тому що не визначені жодним посадовим статутом, існують горизонтальні зв'язки, які сприяють поширенню інформації (чутки, плітки і ін) всупереч всім офіційним бар'єрів "конфіденційності", "таємності" та ін. У межах кожної неформальній мережевий групи у людей в тій чи іншій мірі пробуджуються почуття взаємної згуртованості, лояльності – відгомони таких характерних для груп мисливців-збирачів родинних почуттів.

Мережеві організації є однією з найефективніших форм організації господарської діяльності в умовах сьогодення та мають ряд особливостей та переваг над звичайними організаційними. Мережеві організації використовують загальні активи кількох фірм, які працюють у різних ланках ціннісного ланцюга, на відміну від старих організаційних структур, які намагаються максимально одноосібно утримувати контроль над ресурсами.

Важливою перевагою мережевих організацій є добровільне об'єднання на договірних умовах. Як показує досвід, таке поведінка учасників мережі не тільки покращує кінцеві результати, але і сприяє виконанню контрактних зобов'язань. Мережі являють собою об'єднання організацій, засноване на кооперації та взаємне володіння акціями учасників групи – виробників, постачальників, торговельних і фінансових компаній.

Мережеві структури, що засновані на горизонтальних взаємних зв'язках, створюють ефект синергії, стимулюючи творчу взаємодію ланок, що входять у мережу. Головні переваги мережевої форми – креативність, гнучкість і мультиплікативний ефект. Мережі перетворилися в каркас глобалізації. Вони охоплюють усі найважливіші сфери суспільної діяльності – інформаційну, виробничу, фінансову, ідеологічну, політичну – і функціонують на різних рівнях.